

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم معماری زمینه گرا در بافت سنتی شهر کرمان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم فدایی قطبی - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

نجمه محرابی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللیکیش، گروه معماری

خلاصه مقاله:

یکی از نیازهای دوره معاصر انطباق میان معماری و محیط شکلگیری آن و به ویژه توجه به بعد رابطه با محیط زیست است. از اینرو پرداختن به رویکرد معماری زمینه گرا به ضرورت توجه به محیط پیرامون اثر معماری تاکید دارد. آنچه در این رویکرد در درجه اول اهمیت قرار دارد، زمینه است. زمینه، بستر و محیطی است که معماری در آن شکل گرفته و هر محتوا و هر شکل را در بر میگیرد و زمینه گرایی دیدگاهی است که علاوه بر جنبه های صرفاً کالبدی، به تدریج ابعاد انسانی و جنبه های فرهنگی، اجتماعی و تاریخی نیز در آن مورد توجه قرار میگیرد. در این مقاله به بررسی و تبیین مفهوم معماری زمینه گرا در بافت سنتی شهر کرمان، پرداخته شده است. این مقاله با روش کتابخانهای و با مطالعه کیفی و روش تحقیق توصیفی ضرورت پذیرفته و ابزار گردآوری داده ها مشاهدات عینی، مطالعه منابع مکتوب و اسناد و مدارک میباشد. نتایج پژوهش نشان داد، ساختمانهایی که زمینه محیط پیرامون خود را نادیده میگیرند و منحصراً از منابع طبیعی برای ترمیم آسایش استفاده میکنند، نه تنها به محیط و اطراف خود ضرر و زیان میرسانند بلکه تمثیل عمیقی بر کل اکوسیستم دارند. از طرفی، پیوستگی ساختمان با ساختگاه آن، جامعه و منطقی اطراف، موجب میشود تا ساختمان با زمینه اش بیشتر پیوند بخود و برا تعامل موفق با محیط میتواند میزان بهره وری انرژی در ساختمان را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

معماری زمینه گرا، بافت سنتی، کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/423687>

